

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 3/2017

Slovo čitateľovi Slávnosť patrónov našich chrámov

A opäť tu máme **hody** – sviatok patrónov kostolov a farnosti. K hodom neodmysliteľne patria i kolotoče, zábavy a chutný hodový obed. Nesmieme však zabudnúť, že toto je len obal. Hoci je pekný a lákavý, nevystihuje podstatu tohto sviatku. Vieme, že dôležité je to, čo máme pod obalom. Preto touto úvahou chceme vystihnúť skutočný význam slávnosti patróna kostola. Tak ako naši krstní patróni nám v živote pomáhajú orodovaním, tak aj **patróni našich chrámov za nás orodujú v nebi**. A my máme využívať milosti, ktoré

nám môžu sprostredkovať.

Pozrime sa na súvis patrónov kostolov. Sv. Michal je patrónom nielen kostola v Jaslovských Bohuniciach, ale aj celej farnosti. Farníci z Paderoviec majú patróna sv. Martina, ktorý tiež bojoval, hoci nie s anjeli ako sv. Michal. To, čo tak spája tieto sviatky, je **poslanie zvíťaziť nad zlom**. Sv. Michal je **vodca božích bojovníkov** proti diablu a jeho anjelom. Meno Michal je z hebrejčiny a znamená **Michael – kto je ako Boh**. A sviatok sv. Martina nám predstavuje bojovníka, ktorý zvíťazil sám nad sebou, keď sa rozdelil so svojím plášťom, hoci ho sám potreboval. Bojoval takto proti biede, proti sebeckosti, pohodlnosti. V obidvoch prípadoch dostávajú posolstvo zvíťaziť nad zlom.

Starý zákon veľakrát hovorí o vojnách a veľakrát pripomína Božiu moc a ochranu. „Ak Pán nestráži mesto, nadarmo bdejú jeho strážco-

via“ (Ž 127). Boh sa neraz preslávil v boji, aby ľud vedel, komu vďačí za víťazstvo. Našťastie nie sme vo vojne, ale možno povedať, že boj dobra a zla sa odohráva v každom človeku. A Boh nestojí nikde mimo. Alebo si myslíte, že by bol Otec lahostajný k tak hroznej smrti svojho syna na kríži? Chce nám pomôcť. Aj preto nám dáva svätých na pomoc. Naši patróni akoby svoj boj ešte úplne neskončili. Chcú nám v tomto našom osobnom boji proti zlu pomáhať. Z našej strany sa vyžaduje živá viera, dôvera, že dobro je silnejšie než zlo. A samozrejme, modlitba, ktorou prosíme patrónov o prihovor.

A tak vidíme, že **sviatok sv. Michala archanjela či sv. Martina nie je záležitosťou iba jedného dňa v roku, ale celého nášho života**.

Marián Vivodík, farár

Sedembolestná Panna Mária

Slovensko a Katolícka cirkev na Slovensku si sviatok Sedembolestnej Panny Márie, ktorú pápež Pavol VI. vyhlásil v roku 1966 za patrónku Slovenska, pripomínajú 15. septembra. Prvá zmienka o sviatku Sedembolestnej Panny Márie pochádza z roku 1412, keď sa spomenula na cirkevnom sneme v Kolíne nad Rýnom. Pre celú Cirkev ho ustanovil až pápež Benedikt XIII. v roku 1727 a zároveň povolil, aby sa Panna Mária Sedembolestná uctievala ako patrónka Slovenska. Jej národnou svätynou sa stal chrám v Šaštíne. Šaštín je starobylym pútnickým miestom. Jeho dejiny siahajú do roku 1564, kedy dala Angelika Czoborová-Bakičová, manželka grófa Imricha Czobora - majiteľa šaštínskeho panstva, zhotoviť sochu Sedembolestnej Panny Márie ako splnenie sľubu za vypočutie v rodinných trápeniach. Jej manžel, ktorý bol prchkej povahy, šiel raz s ňou na koči do svojho šaštínskeho kaštieľa a v hneve ju zhodil z koča. So slzami v očiach si Angelika kľakla na zem a vrúcne sa modlila za obrátenie svojho manžela. Odrazu sa jej zdalo, že pred ňou

stojí Sedembolestná Panna Mária so súcitom tvári. Nešťastná žena sa ešte vrúcnejšie modlila a sľúbila, že ak sa jej muž napraví, dá z nedaľekého hruškoveho stromu vyhotoviť sošku Matky Božej a postaví kaplnku. Na Angelikinu dušu sa zniesol pokoj a v nádeji sa pobrala domov. O chvíľu spozorovala koč a keď sa priblížil, spoznala manžela. Imrich Czobor vystúpil z koča, pokorne ju poprosil o odpustenie a súhlasil so sľubom, ktorý dala manželka Matke Božej. V ten deň roku 1564 sa tu uskutočnil prvý zázrak - uzdravilo sa ľudské srdce. Socha Sedembolestnej Panny Márie onedlho skutočne stála na mieste, kde sa príhoda odohrala. Veriaci v čoraz väčšom počte nasledovali Imricha a Angeliku, ktorí sem prichádzali s rodinou i so služobníctvom, pribúdalo aj zázračných uzdravení. Vtedy sa splnila druhá časť Angelikinho sľubu - pre sochu dali postaviť trojhrannú kaplnku, ktorá sa stala cieľom mnohých procesií.

Sedem je v biblickej reči symbolickým číslom a znamená plnosť.

Mariánski ctitelia vymenúvajú sedem najznámejších bolestí Božej Matky:

1. bolesť: **Prorocko Simeona v chráme**

Simeon na 40. deň po narodení Ježiša predpovedal Márii ťažkú budúcnosť Božieho Syna a aj to, že „jej vlastnú dušu prenikne meč“.

2. bolesť: **Útek do Egypta**

Po druhý raz Mária trpela, keď musela s dieťaťom utekať do Egypta pred Herodesom, ktorý dal v strachu pred novým kráľom vyvraždiť v Betleheme a v okolí všetkých chlapcov mladších ako dvojročných.

3. bolesť: **Strata 12-ročného Ježiša v chráme**

Tretou bolesťou bola pre Máriu strata 12-ročného Ježiša v jeruzalemskom chráme počas veľkonočných sviatkov.

4. bolesť: **Stretnutie s Ježišom na krížovej ceste**

5. bolesť: **Ježišovo ukrižovanie a smrť**
Štvrtú a piatu bolesť prežívala matka Božieho Syna pri umučení syna, keď sa s ním stretla na krížovej ceste a keď stála pod krížom.

6. bolesť: **Ježišovo snímanie z kríža**

7. bolesť: **Pohreb Ježiša**

Posledné dve bolesti ju zasiahli po Ježišovej smrti, keď držala v náručí jeho mŕtve telo a keď jej ho vzali, aby ho uložili do hrobu. Svojím utrpením spolupracovala Mária na vykupiteľskom diele Syna a veriaci ju uctievať ako matku plnú bolesti.

Slováci k nej oddávajú prechovávali osobitnú úctu a dôveru v trápeniach. Omšové texty zo sviatku Sedembolestnej vyjadrujú vieru, že „ani teraz neprestáva orodovať za nás a s materskou láskou sa stará o bratov a sestry svojho Syna“. Sochu Sedembolestnej Panny Márie 1. júla 1995 korunoval pápež Ján Pavol II. Kamenná polychrómovaná socha Sedembolestnej panny Márie z prvej polovice 19. storočia (na fotografii) sa nachádza v Jaslovských Bohuniciach pred kostolom. V roku 1990 sem bola prenesená z priestoru pri kaštieli.

Spracovala: Jana Čápková
foto: Jana Čápková

Socha Sedembolestnej P. Márie

Sedem mečov, bolesť tichá,
pod krížom v slzách ťažko dýcha,

Matka, obetou zranená,
srdce krváca a Ona sklonená
vinie si Syna, vinie na srdce.

Ó, Matka tolkej bolesti,
nauč nás správne pochopiť,
prečo milovať, trpieť, prečo žiť
a láskou svoj život naplniť.

Prečo objasť kríž, Krista v ňom,
prečo odpúšťať každým dňom,
veď pre bolesť nie sme stvorení.

Matka národa nášho,

zranených srdcom,

s tebou plačúcich,

chráň dietky svoje,

veď nám rozumieš,

oroduj za nás prosiacich.

V hriechu už nie sme stratení,

Tvoj Syn s nami dvíha kríž,

cez Lásku Božiu a naše „áno“,

vstávame, sme slobodní.

Laura Tökölýová

Putovanie k Matke

Najprv sa zdalo, že z púte nič nebude, keďže sa v autobuse nenaplnili všetky miesta. Napokon sa doplnili pútníkmi z iných farností, a tak spoločne sme sa v nedeľu 2.7.2017 vydali z Jaslovských Bohuníc do Lúrd k našej Matke.

Cez Rakúsko a mnoho tunelov smerujeme k Taliansku. Na svitaní prichádzame do Turína, mesta Dona Bosca, ktorý bol veľký obdivovateľ sv. Františka Saleského, po ktorom pomenoval aj svoju rehoľu – saleziáni.

Už ak 9-ročný chlapec dostal vo sne znamenie, keď videl okolo seba vlky, ako sa postupne menia na baránky. Jeho poslanie bolo ešte viackrát potvrdené „zhora“. Začal sa venovať chudobným chlapcom, ktorí sa potulovali po uliciach Turína a páchali kriminálne činy. Postupne vybudoval pre nich dielne, kde sa mohli učiť remeslá alebo študovať. Vernosť týmto mladým sa stala jeho celoživotným cieľom. Podujal sa aj na stavbu chrámu takmer z ničoho. Za 4 roky bola bazilika postavená a zasvätená Panne Márii Pomocnice kresťanov. Tu je tento „svätec mládeže“ aj pochovaný. Don Bosco mal aj svojich neprajníkov. Raz mal niekam ísť, no pes Sivko ho nechcel pustiť. Tým mu vlastne zachránil život, lebo sa neskôr dozvedel, že ho tam chceli zabiť.

V tomto dvojmiliónochovom meste, o ktorom nám pani sprievodkyňa povedala, že „tu sa nemáte kde stratiť“, sme navštívili aj iné zaujímavé svätyne. V časoch, keď boli vojnové nepokoje medzi panovníkmi, istí zloději ukradli z kostola monštranciu aj s Hostiou. Dali ju do vaku, naložili na oslíka a prišli s lupom do Turína. Stalo sa však niečo nečakané. Oslík sa potkol, spadol na zem a monštrancia vypadla z vaku. Začala sa dvíhať do výšky, tam sa na nej otvorili dvierka a Hostia „vystúpila“ von. Osvetlila námestie a zostala vo vzduchu, kým monštrancia pomaly klesala k zemi. Ľudia, ktorí sa tam zbegli, zostali v úžase. Bežali po biskupa, ten prišiel aj s kalichom a prosil Božie telo, aby doň vstúpilo. Tak sa aj stalo a na

tomto mieste, kde sa to všetko udialo, dnes stojí Bazilika eucharistického zázraku – Corpus Christi.

La Salette

Naša cesta ďalej pokračuje do La Salette. Toto pútnické miesto staršie ako Lurdy sa nachádza vysoko v horách francúzskych Álp. Takmer letecké výhľady nám znepriemňuje iba pohľad dolu. Na týchto ostrých serpentínach ozaj treba kus vodičského umenia a pevné nervy. Ďakujeme našim šoférom, že nás cez tento horský

La Salette

prechod bezpečne previezli.

Kláštorný komplex v La Salette nás hneď očaril. Je vystavaný na náhornej plošine a obklopený zelenými vrchmi. V diaľke štíty ožiarené do oranžova, až neskutočný pokoj. Tu hore, keď zájde slnko a tma sadá na krajinu, rýchlo pocítite chlad. Večernej procesii s Pannou Máriou to ale neubralo na kráse. Naša Matka sa tu v roku 1846 zjavila dvom pastierikom – Melánii a Maximinovi. Plakala a prosila, aby ľudia svätili nedeľu a nekliali proti Bohu. Varovala pred zhnitou úrodou a hladomorom. O niekoľko mesiacov zasiahla hospodárska kríza (nielen Francúzsko ale aj) celú Európu. Tento odkaz je pre nás stále aktuálny. Ráno máme oblaky pod nohami takmer na dosah. Opúšťame toto požehnané miesto. Čaká nás dlhá cesta do Lúrd, ktorú si krátime spievaním nábožných piesní a modlitbami. Náladu nám robí aj náš pán farár Marián svojimi vtipmi. V neskorý večer sme už na mieste.

Lurdy

Lurdy sú pre putujúcich oveľa známejšie. Hneď v prvý deň sa ponáhlame k Jaskyni zjavenia.

Každý sa chce dotknúť tohto skalného previsu, kde sa Panna Mária zjavila sv. Bernadete. Toto mladé dievča bolo mnohým na smiech, keď začala hrabať rukami v zemi, ako jej kázala Pani. Tu sa však vytvoril prameň, z ktorého vyšlo veľa uzdravení. Odtiaľto si každoročne berú vodu milióny pútnikov. Na tejto skale je postavená bazilika, ktorá sa postupne vybudovala z troch kostolov na sebe. Božia Matka tu vyzýva ľudí k pokániam. My sme jej odovzdali naše prosby a vďaky. Prešli sme si aj krížovú cestu. Je taká autentická a vsadená do prírody, ako by ste sa ocitli na mieste deja. Svoju nezačiatkovú atmosféru má aj medzinárodná sv. omša v podzemnej Bazilike Pia X. aj ružencová pobožnosť s večerným sviečkovým sprievodom. Tolko ľudí rôznych rás sa tu stretáva v jednote s Bohom bez rozdielov a predsudkov. Vybraná skupina našich spevákov tiež prispela svojimi čistými hlasmi do tejto procesie, a tak aj slovenčina zaznela do celého sveta.

V Lurdoch sme pobudli 3 dni. Boli sme pozrieť aj mlyn, v ktorom sv. Bernadeta vyrastala. Viacerí si nenechali ujsť možnosť okúsiť bazény, kde Vás namočia do 4 °C vody. Pútnici vchádzajú do tejto vody s vierou a modlitbou za vyslyšanie svojich prosieb. Niektorí z nás sa vybrali lanovkou na vrch Sommet. Pri dobrom počasi, aké sa pošastilo nám, sme mali panoramatický výhľad na celé okolie Lúrd a predhorie Pyrenej. Ešte nakúpiť suveníry, nabrať lurskej vody a treba sa ísť pobaliť. Fyzicky zmorení, no posilnení na duchu, lúčime sa piesňou Ave Mária.

Monako

Na spiatocnej ceste sme sa ešte zastavili v Monaku. Podarilo sa nám tu vybaviť sv. omšu v miestnej katedrále, v ktorej sú pochovaní členovia kniežacieho rodu Grimaldióvcov. Počas 9-hodinovej prestávky sme stihli prehliadku tohto daňového raja aj výmenu stráží pred palácom. Schladíme sa v mori a odchádzame na poslednú nočnú jazdu smerom k Slovensku. Tešíme sa z nových zážitkov a tiež na návrat domov.

Bohu vďaka za šťastný priebeh púte.

Zdenka Valovičová

Foto: M. Vivodík

Podakovanie za zorganizovanie púte

Chceme sa touto cestou poďakovať v prvom rade nášmu duchovnému otcovi Vdp. Mgr. Mariánovi Vivodíkovi za zorganizovanie a perfektné zvládnutie pútnicko-poznávacieho zájazdu: Turín - La Salette - Lurdy - Monako, i pani sprievodkyňu a našim šoférom, ktorí nás bezpečne vozili po týchto posvätných miestach.

Duchovný otcé, ďakujeme Vám za všetku námaľu, obetavosť, osobitný prístup ku každému z nás, za všetky modlitby, ružence, sv. omše, za Vaše homílie, milosti, ktoré sme prostredníctvom Vás obsiahli, za krížovú cestu na týchto posvätných miestach, ktorú sme obetovali za našich blízkych a chorých.

Veľká vďaka patrí i našej sprievodkyňu pani Emílii Dobiašovej, ktorej profesionálna pripravenosť, vedomosti o danej problematike a navštevovaných miestach bola výborná a ocenili sme jej znalosti a „známosti“ najmä v Lurdoch pri sviečkových sprievodoch, kde náš mládežnícky spevokol reprezentoval našu

farnosť svojim krásnym spevom a modlením ruženca. Bolo to veľmi pôsobivé a chytalo to za srdce, keď v tom „babylone“ ľudských jazykov zaznela pieseň a modlitba na oslavu Pána Boha a Panny Márie v našej rodnej reči. A s akou hrdosťou sme kráčali v tomto sprievode aj naši muži, ktorí niesli mariánsku i štátnu zástavu, ktoré mala naša sprievodkyňa so sebou, najmä vlajkonosič Jožko - kuchár zo starej fary.

Prešli sme krásne posvätné miesta, ktoré v nás zanechali trvalú spomienku a na mnohých sme zanechali svoje srdcia a pocítili dotyk Božej prítomnosti. A vytvorili sme jednu veľkú rodinu.

Duchovný otcé, nech

Vám náš nebeský Otec a Panna Mária pomáhajú, ochraňujú a požehnávajú všetky Vaše práce na poli pastoračnej činnosti ako i vo všetkých obetavých dielach, ktoré konáte. S láskou a vďačnosťou Vaši farníci - pútníci.

Jozefína Remenárová

Lurdy, Bazilika sv. Pia X.

Radost rozdávaním rastie!

Dňa 9.7.2017 sa uskutočnil farský tábor. Prihlásili sa deti z okolia Bolerázu a Jaslovských Bohuníc. Tohtoročný tábor nás prekvapil tým, že sme namiesto Spišskej Belej išli do Lúčok. Akonáhle sme prišli, rozdelili nás do skupín – na malých a veľkých. Pri fare bol nádherný vodopád a veľmi veľa schodov, po ktorých sme museli každé ráno behať. Každé raňajky, obedy a večere sme sa pomodlili a zaspievali si pesničky. Denne nám animátori pripravovali rôzne súťaže, hry a úlohy, ktoré sme museli plniť v tímoch. Keď sa zvečierilo, chodili sme do kostola. Raz sme mali sv. omšu sami v dedinke Kalameny. Cestou do dedinky sme narazili na vyvierajúci prameň - bol veľmi teplý. Jeden večer po opekačke nám animátori prikázali, aby sme sa teplo obliekli. V noci sme totiž vyrazili na futbalové ihrisko (ale o tom sme samozrejme nevedeli), kde sme sa výborne zabavili. Išlo o súťaž, pri ktorej sme mali pomocou balónika vystreliť na súperovu stranu svietiace paličky. Ten, kto ich mal na svojej strane najviac, prehral. Mali sme aj iné hry: lovenie bizónov, hľadanie v Biblii, hľadanie pokladu a ďalšie zaujímavé hry. V spoločenskej miestnosti sa konali večerné hry, ako napr. uhádni môj vek, mestočko Palermo a mali sme aj párty. Navštívili sme hrad Likava, lenže bol zatvorený kvôli padajúcim kameňom.

Ďakujeme animátorom a pani kuchárke za to, že nestrácali hlavu a vydržali to s nami celý týždeň. Obzvlášť Andrejke a otcovi Máriovi za výborné jedlá. A ako by to bolo, keby sme sa nepoďakovali našim duchovným otcom Mariánovi a Máriovi za ich veselú a starostlivú prítomnosť medzi nami.

Anna Mária: Páčili sa mi hry, súťaže, vo-

dopád, sväté omše, spievanie žalmov spolu s Klaudiou, nové kamarátky, ktoré som si našla v tábore a samozrejme ubytovanie.

Klaudia: Mne sa celkovo páčila celá tá atmosféra, hory, čerstvý vzduch. Samozrejme, kamarátky sú na prvom mieste a taktiež sa mi páčilo, že sme sa zapojili aj do sv. omši a na každej sme spievali. Vodopád bol moje obrovské prekvapenie a spievanie žalmov s Aničkou bolo perfektné.

Katka: Páčili sa mi hry, súťaže, opekačka, izby, ranné rozcvičky, jednoducho všetko.

Viki a Maťa: V tábore bolo celkom dobre. Každý deň sme mali nejaké témy, týkajúce sa nejakej časti života, ako sú napríklad rodičovstvo, manželstvo, starí rodičia. V stredu nás zobrali na veľkú túru, na ktorú sme museli zobrať plyšákov. Keďže nám tam skoro stále pršalo, tak bolo blato a niektorí ľudia padali a šmýkali sa. Na izbách nás bolo síce veľa, ale bola tam sranda (rozumej veselo). Jediná nevýhoda bola, že sme mali len jednu sprchu a voda bola celkom studená. Dúfam, že na budúci rok bude tiež farský tábor.

Margarétko (Boleráz): V tábore sme mali jedno heslo: Radost rozdávaním rastie! Toto heslo znamenalo, že nám mal vždy žiariť úsmev na tvári a mali sme všade rozdávať radost. Jedlo nám varila Andrejka Poliaková a otec Mário Bosý – bolo dobré.

Vdp. Mário Bosý - report z kuchyne: Deťom chutilo. Boloňská omáčka na špagety sa mi neušla.

Vdp. Marián Vivodík: Páčilo sa mi, že ma ako najstaršieho člena šetřili.

Deti z tábora

Foto: Lúčky – A. Poliaková

Mladifest 2017

28. medzinárodné modlitbové stretnutie mládeže v Medžugorí.

V podvečer 30. júla sa v Medžugorí začal Festival mládeže, ktorého mottom boli slová: „Aby vaša láska čoraz viac rástla.“

Predstavili sa nám všetky prítomné národy svojimi vlajkami a pozdravmi. Nechýbalo ani Slovensko. Zúčastnili sa ho tisíce mladých ľudí zo 61 krajín. Program sa denne začínal o 9. hodine pri vonkajšom oltári farského kostola a pokračoval modlitbami, katechézami, svedectvami, prednáškami a piesňami. Katechézy sme si vypočuli z úst pátra Danka Perutina a Jacquesa Philippa z Komunity blahoslavenstiev. Svedectvá boli nádherné a v každom z nás zanechali veľa otázok i odpovedí: Martin Filippini, Letizia Centorbi, Tim Guenard, živý mučeník Mons. Ernest Simoni Troshani - kardinál z Albánska, Ezechiel a Rebecca Theler – hudobníci, rodina Hayes z Írska – samovražda manžela a najstaršieho syna, sr. Marie Emmanuelle Adam – duchovný tanec, komunita Cenacolo a ďalší.

Stredobodom večerného programu bola vždy svätá omša, ktorú denne koncelebrovalo viac ako 500 kňazov. Chválospev Magnifikat sa každý večer modlili vizionári Ivan Dragičević a Marija Pavlovičová-Lunettiová. Nechýbala ani procesia so sochou medžugorskej Panny Márie, ktorú niesli mladí zo Švajčiarska. V piatok po sv. omši nám chlapci a dievčatá z komunity Cenacolo predviedli krásny muzikál s názvom Credo. Kňazi z celého sveta strávili počas týchto dní dlhé hodiny v spovedniaciach. Dianie na festivale sprevádzal a obhacoval medzinárodný chór a orchester z 23 krajín pod vedením Damira Bunoza. Festival bol simultánne prekladaný do 18 jazykov vrátane slovenčiny a bolo možné sledovať ho aj cez internet (online sledovateľnosť bola okolo 750 000). Bez problémov a konfliktov boli tisíce mladých ľudí celý týždeň spojení v modlitbe, piesni a láske k Bohu a Panne Márii. Nevideli sme žiadneho policajta. Sviatok Premenenia Pána sme oslávili na hore Križevac - ráno za sviatania. Touto nádhernou sv. omšou ukončil páter Marinko Šakota Mladifest 2017 s odkazom: „O rok sa znova stretneme.“

Olga Merkovičová (tlmočenie, sprievodca): „Mladifest je neopísateľne krásnym duchovným stretnutím mladých z celého sveta, sú to veľké duchovné cvičenia, kde sa mladí spolu modlia a svojou prítomnosťou ukazujú mladú tvár dnešnej Cirkvi, ktorá je živá.“

*<http://www.mladifest.com/medjugorje/audiovideo/festival%202017/>
Laura Tökölýová*

KNIHA LEVITIKUS

Biblické okienko

Názov tretej knihy Mojžišovej – Levitikus – je odvodený od toho, že sa v nej uvádzajú predpisy o bohoslužbe a kňazoch z kmeňa Léviho. Bol to jeden z dvadsiatich kmeňov Izraela, ktorý bol vyvolený pre službu pri chráme. Nemal svoje územie, ako ho mali ostatné kmene Izraela. Pre čitateľa je táto kniha s 27 kapitolami pomerne náročná či nudná, chýba jej dej, väčšinou opisuje podrobné zákony a predpisy. Kto chce pochopiť zmysel obety a jej vážnosť, tak táto kniha mu k tomu pomôže. Viackrát sa tu opakuje: „Buďte mi svätí, lebo ja, Pán, som svätý.“ Akoby sa potvrdzovalo to, čo sa píše v knihe Genezis, že sme stvorení na obraz Boží. Aj Pán Ježiš ho-

vorí: „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“

K tomu nám majú pomáhať prikázania. Prečo až toľko predpisov? Treba si uvedomiť, že Izrae-

Pán vravel Mojžišovi: „Povedz im: Buďte svätí, lebo ja, Pán, váš Boh, som svätý! Nech sa každý bojí svojej matky a svojho otca a zachováva moje soboty. Hluchému sa nevysmieva a slepému nestavaj do cesty prekážky, ale boj sa svojho Boha! Ja som Pán! (19,2)

liti žili 430 rokov v Egypte, kde nemali chrám, bohoslužby. Boli pod útlakom a tým, že vzrástli na národ, sa ich viera neraz miešala s vierou Egypťanov. Preto si na púšti urobili zlaté tela, ktoré videli v Egypte. Bolo treba očistiť vieru, a preto sa tieto prikázania opisujú tak podrobne.

Rád by som sa zastavil pri mylnej predstave ľudí, že Boh je nejaký sudca či policajt, ktorú by sme mohli nadobudnúť z týchto prikázaní. Treba si uvedomiť, že prikázania a Božia láska sa od seba nedajú odlúčiť. Sú to dve strany jednej mince. Ani malým deťom sa nepáčia prikazy – a predsa sú také dôležité pre ich život.

Marián Vivodík

Očami birmovancov

... (pokračovanie z minulého čísla). Tak dlho sme ju očakávali a s radosťou, ale aj s neistotou sme sa na ňu pripravovali, že sme sa nenazdali a už je za nami. Stali sme sa dospelými kresťanmi v nádhernej sviatosti – v Sviatosti birmovania. Určite sme sa veľa naučili od nášho pána farára, ktorý až do poslednej chvíle pracoval na tom, aby bola príprava na birmovku čo najlepšia, aby sme spoznali Pána Boha aj Ducha Svätého tak, ako sme ho ešte nemali šancu spoznať. Vždy bol vytrvalý a usilovný, aj keď to veľakrát nebolo jednoduché. Takisto aj od našich animátorov, ktorí tiež vytrvale znášali neľahký boj s nami a veľakrát stáli pred výzvou, ktorá možno nebola ani pre nich pochopiteľná. Dokonca prichádzali k nám aj iní kňazi, animátori a ľudia, ktorí nám prednášali a snažili sa nám priblížiť Pána Boha. Preto im chcem v mene seba a všetkých birmovancov povedať úprimné ĎAKUJEME. Bez nich by sme nemohli zvládnuť túto dlhú krásnu púť.

Patrik Sýkora: Birmovka prebehla celkom dobre, ale dlho sme sa na ňu pripravovali, čo bolo celkom zbytočné. Najviac zaujímavé boli stretnutia s Tiborom.

Barbora Rapantová: Môj názor na našu birmovku je veľmi pozitívny. Som s ňou veľmi

spokojná. Aj keď cesta k nej bola zdĺhavá a nie vždy jednoduchá (napríklad zorganizovanie času tak, aby sme stihali stretnutia alebo skúšanie). No nakoniec sme to zvládli a podarilo sa nám dostať sa až na birmovaneckú omšu. Čo sa samotnej omše týka, tak si myslím, že aj keď nie všetko vyšlo podľa plánu, viedli sme si dobre a nakoniec sme boli všetci spokojní a pripravení stať sa dospelými kresťanmi.

Šimon Drgoň: Prijatie Ducha Svätého so sebou prinieslo veľa pozitív, ale aj povinností. Prijatím Ducha Svätého som zároveň prijal všetky jeho dary – múdrosť, rozum, silu, nábožnosť, ... Vďaka tomu, že som ich prijal a stal sa zo mňa dospelý kresťan, som bližšie k Bohu. Po dlhej príprave a náukách je Sviatosť birmovania konečne za nami. Verím, že môj život bude i naďalej v spojení s Bohom.

Natália Švecová: Čakala som, že to bude dlhšie a nudné, ale bolo to oveľa krajšie, ako som si myslela...ani neviem, ako to ubehlo. Pekne som sa zasedela a zrazu bol koniec. Celkom ma to bavilo, ale mala som stres, že niečo pokazím, keďže som to aj cítila. Bola som spokojná, veľmi sa mi to páčilo a bolo to zlaté a milé.

Soňa Krajčovičová

Deň, ktorý patrila rodinám

Hoci oficiálny dátum pre Svetový deň rodiny je 15. máj, my sme v Jaslovských Bohuniciach oslávili tento dôležitý sviatok v júni. Bol to druhý ročník a konal sa v prírodnom amfiteátri. Napriek avizovanému nepriaznivému počasiu, ktoré nám nakoniec držalo palce, sme popoludní privítali niekoľko rodín. Pripravené boli deťmi obľúbené stanovišťa, kde si ratolesti mohli vyskúšať svoju zručnosť či šikovnosť pri tvorení, triafaní, hádzaní a podobne. Za každú absolvovanú činnosť dostali pečiatočku do herného hárku a za takto vyplnený dostal každý malú sladkosť. V druhej časti súťažili už celé rodiny, ktorých bolo sedem. Lavice na sedenie sa dali do polkruhu a pán farár mal nachystané témy, ktoré prevetrali znalosti Biblie, vyskúšal dobrý zrak i presnú mušku všetkých zúčastnených. Zábavy bolo viac než dosť a každá rodina po vyhodnotení dostala pekný potravinový balíček. Bolo veľmi príjemné si takýmto spôsobom pripomenúť dôležitosť rodiny, ktorá je, dá sa povedať, základnou stavebnou bunkou pre náš svet.

Na záver patrí poďakovanie organizátorom a všetkým, ktorí prišli pomôcť. Samozrejme, aj všetkým rodičom a deťom. Budeme sa tešiť na Deň rodiny – tretí ročník v roku 2018. Termín osláv zverejníme v našich novinách a vo farských oznamoch.

Miroslava Remenárová

Útulok ponúka

Náš útulok má kapacitu 10 ľudí. Viacerí z nich sú na tom zdravotne dosť zle. Ale sú tu aj takí, ktorí si vážia, že sme im podali pomocnú ruku, a aj oni by radi pomohli. Preto máme takúto ponuku:

- * pokojne sa na nás môžete obrátiť o pomoc či brigádu okolo domu
- * predaj mlieka v stredu a v piatok na fare /po objednávke/
- * predaj prepeličích vajčiek /18 ks – 2 €/
- * odvoz materiálu napr. na zberný dvor
- * možnosť si u nás odložiť za bránu bicykel
- * predaj pečených oblátok

Marián Vivodík

Zapožičanie organu

V paderovskom kostole sa prednedávnom rozozvučal krásny hlas nového organu, ktorý bude skrášľovať našu liturgiu. Tak sa splnil sen nielen našich organizátorov. Organ priviezli až z Nemec-ka. Veľká vďaka patrí obecnému úradu, ktorý nám tento organ zapožičal.

Vďační veriaci nielen z Paderoviec

Noc na fare

Vo štvrtok 10. 8. 2017 mali možnosť deti prežiť noc na fare. Čakalo na nich veľa hier, zábavy, sv. omša, adorácia, ale aj opekačka, nočná hra a spánok v cudzom prostredí. Po raňajkách a doobedných hrách sa nakoniec rozišli domov. Spolu bolo 9 nocľazníkov.

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár. členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čížinská, J. Čápková, L. Tökölýová